

ANH PHONG

Xa quê

Mới đi vào Xuân rồi nhớ quê

Sông Tiên, núi Quỳ và n câu thơ

Ngồi đi, đi mãi còn đau nà

Chờ nh n i n m riêng lúc tr và

Dù biết dòng đi mãi cu n trôi

Quê hòng và n và ng biết bao i

Đàn con xa x nào quên đi c

Khi niềm buồn vui của mặt trời

Gió ngai c, hàng tre bắc mặt trời

Đàn bò gặm cỏ dưới nhĩ, nng

Lúa xanh gợn sóng, mùa phỉ g m

Tiếng trống ban mai gĩ dĩn trng

Đến tuĩ vào dĩ gĩp chĩn tranh

Súng, bom phá vỡ cĩn yên lành

Đèo Le, suĩ nóng còn in dĩu

Cĩa kĩ chinh nhĩn bĩĩ c vĩn hành

Quĩ khĩ hĩĩn vĩ luĩng xót xa

Mái đầu già đã tuyết trắng pha

Như vui còn lại đàn co trêu

Và bạn đừng quên ng lập tu già

Ngôi nhà cùng nhau nhấc chuyển xa

Thân thơ trao đổi bất sao vạ

Như mong thơ đến c nhĩu năm nà

Khỏi phải bận lòng lúc tiễn đưa

Cùng cớ nh xa quê giờ trở tình

Như vầng trăng sáng bui bình minh

Như làn gió mát mùa Xuân mát

Và vầng trăng hường mát bóng hình

Bên Nghé Xuân 1996

HÀN CUNG THỌNG

Tôi đi trắng tàn

Là thu

Tôi đi phơi pha

Là trắng

tàn lịnh

trên tà áo phai

Là chim

đã lịc đợng bay

Là hợng gió thoợng

qua ngày vớ n phợng

Là mây

đã thuợ lên đợng

Là chiêm bao

giợ a vô thợng

bỉ t lỵ

Là thôi

Đi bước chân đi

Là đêm tàn mộng

Đi khi

Đi đi

HOÀNG PHONG CẨM

Ánh nh màu sô

Kính dâng chắp ng

Chia tôi mộng đi a gửi t má a

Gió đưa về cõi mà chưa đưa về

Gửi em

Rất nhớ mùa hè

Tìm em

Từng mãi lúc về hàng hoang

Chưa nay không nên không nhang

Chưa làm nên khói lửa loang gợn đi

Màu sơn trên ng

Đến lúc ng ng i

Vội thôi không khóc

Mà trái đất đau

Vẫn thành cát sỏi tìm nhau

Đẹp mà gió

Như huyết sâu nói lại

Tên em như ngọc đá lâu rồi

Chàng ngọc hóa bóng bên đời che giấu ngọc

Một chữ u không khói không hờn ngọc

Chàng màu sắc trắng ngọc

Còn vẻ ngọc vút trời

Chàng tranh thớt đã qua rồi?

Bóng đời

Ôm bóng chàng ngọc

Lặng thinh.

ĐÔNG HỒ

Ta là trót...

Ta là trót sinh làm thơ ng phiêu lãng

Trót sinh làm mọt kẻ p phù du

Khi đi u thác – lúc cuội ghềnh

Còn lại trôi theo dòng đi lên đi xuống

Ta là trót vui đâu chuốc đó

Rồi u trăn gian chạp rớt đã vào dĩ vãng

Chuyến trăn gian là chuyến cạp ngòi dĩ vãng thơ

Còn ta. Ta còn rong chơi

Ta đã trót hẹn cùng trăng gió

Mà cuộc đời sinh này chết đó chết sinh

Ta đã trót làm người ở hẹn hẹn

Chẳng nghĩa thánh hiền vốn vốn dăm câu

Còn cung kỳ m thì thẹn cùng sông núi

Ta đã trót sinh làm hẹn hẹn chơi

Hà chẳng gì không đến gió cuốn đi

Hà chẳng gì không đến gió cuốn đi

PHẦN PHÚ HỒI

Thơ chôn

Là nh mùa thu trong núi đá

Có con cá nh ch t bên c u

Có con chim nh vì vui quá

Cũng ch t bên c u y đã lâu

Có m t th sinh lên núi đá

H i thăm đ ng đ n ch n B t Lai

Trăng khuya úp m sau ngàn lá

Bàn mồi đàn đàn chấp chới bay

Có lão từ phu trong núi đá

Mồi i năm say hòng qu, quên v

Lưu dng gió d y rung mái gió

M t b u cô nguy t chấp tràn khuya

Trăng khuy t xuôi trăng tròn trăng khuy t ng c

B t tháng, hái ngày, ph i khô năm

Năm khô râu m i đèn râu cũ

S i s i n ng i Vô L ng Quang

PHAN HOÀI CHÂU

Vầng trăng thiên c

(Kính nh c thi sĩ Bùi Giáng)

Vô th ng quen t ng b t ly

Khách th k vĩ đã đi xa r i

H u nhân lòng d b i h i

Cùng bao giai tho i truy n đ i khói mây

Phong tr n b c t nh, b c say

B c trong sa m c th bay muôn trùng

“XU NG SÔNG XU NG BI N HẢI HÙNG

MÀ KHÔNG THỂ GIẢI T ĐƯỢC C LINH HỒN MÌNH^(*)

Có gì trong kiếp nhân sinh

Có chăng là có gì của mình với ta

Cũng thôi “nhớ bâng” mà ra

Cho người đi “cố quên” bước qua “miên trường”

Cõi người đi bao nơi yêu thương

Tôi “MÀ A NGƯỜI N” đến...

“NHỚ SẼNG” gửi đi thắm

Hình mây bóng nước tri âm

Tài hoa cung bậc mênh mai sau

Vầng trăng thiên cỏi nhàn mầu

Ngàn năm sông núi trôi màu nguyên xuân

(*) Thơ Bùi Giáng

TRẦN ĐĂNG SUM

Lời tiễn thân

Một phút con đi, Cha tiễn đi a

Đò ngang bến Giá (*) khách còn thà a

Đường qua suối cát mênh mông ngả nh

Rừng lúa Đông Yên (*) vắng bóng người

Nh ng b c chân bu n trên l i h p

Ng p ng ng chi c lá th nhì r i

Vài con chim v t canh tàn g i

Trong l p s ng buông t i ng rã r i

Cha ng p ng ng khuyên nh ng t ngào

Nghe h n u ng c n su i ca dao

Nh b u s a M chuy n h i m

Theo m ch tình th ng ch y d t dào

Ch nên ngăn cách tình huynh đ

Mà hãy noi gương theo gương dòng

Gửi dãi Trùng ng Sơn non nước M

Gửi m hoa này là cội a tông

Mai này én liêng m xa khu

Dù l c trăm phụng v n h ng đ

Con hãy m t lòng th ng m n n c

M t lòng gìn giữ Viết Nam thôi

(*) Địa danh thuộc huyện Duy Xuyên Quảng Nam

NGÔ ĐÌNH LONG

Xin gửi giúp nhau

Chim mãi hót giữa sự yên lặng của màu xanh thẳm

Một sóng đã xô đổ tất cả những gì

Mà sự yên tĩnh trên mái tình êm

Hình vẽ những nét qua bóng đã trở lại

Giây phút ngừng ngừng như năm tháng

Tóc xuân phai nhạt sự thanh mĩ của hương

Mau đi rồi – đã ngấm sâu trong nỗi

Khoảnh khắc khuya mờ nhạt dưới ánh trăng Không

Đêm trầm lặng cảm thấy ng ng i h nh đ o

Ngày d u dàng chia sẻ t gi t th duyên

Nghe trong lá h i chuông lành d gi c

Th m ng chìm theo h i th bình yên

Đ i vui r n ta vút s u ra bi n

Bái t ng i xóa s ch v t b dẫu

Còn t ng hát xin dâng mùa báo h u

Tr n gian i! Huy n d u ánh trăng đ u

Th ng v i nh bên này ngâm khúc i

Giới n c i nhân h u xu ng c s ng

Ng i nh gót bên kia b tĩnh l ng

Gi i dùm nhau con đồ g a vô th ng